

والصيام روژه

وهذه العبادة تربي في النفس الاهتمام بأحوال المسلمين الفقراء إضافة إلى تقوى الله، فلا تقض نهار صيامك في التفكير بإفطارك ونوع الطعام الذي ستتناوله فيه، فعندما تحس بالجوع وأنت صائم تذكر كم من المسلمين يقضون معظم أيام السنة جياح ولا تكن من الذين

(وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَنْطَعِمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) [94].

روژه عبادتی است برای تزکیه نفس و علاوه بر تقوی الهی، توجه و اهتمام به امور فقرای مسلمین می باشد. بر روزه دار است که تمام روزش را به افطار و نوع غذایی که قرار است تناول کند فکر نکند. زمانی که در حال روزه داری احساس گرسنگی کردی به یاد مسلمانانی که بیشتر ایام سال را گرسنه می مانند باش، نه از کسانی که خداوند می فرماید:

(و چون به آن ها گفته شود که از آنچه خدا روزی تان کرده است انفاق کنید، کافران به مؤمنان گویند: آیا کسانی را طعام دهیم که اگر خدا می خواست، خود، آن ها را طعام می داد؟ به راستی که شما در گمراهی آشکاری هستید)؛ (1).

ولیس کل ما فی وسعک هو إطعام بعض الفقراء، بل علينا جميعاً أن نعمل لرفع الفقر عن هؤلاء المسلمين الذين يمثلون اليوم معظم أبناء الأمة الإسلامية الغنية بكل أنواع الثروات من أرض زراعية ومعادن ونفط، ولو أن ما فی أرض المسلمين ینفق علی المسلمین وفق الشريعة الإسلامية لأصبح المسلم اليوم من أغنى الناس، ولكن وللأسف تسلط اليوم على الأرض الإسلامية الغنية طواغيت لا هم لهم إلا نهب ثرواتها وبناء القصور والفجور وشرب الخمر، إن أحد هؤلاء الطواغيت يسافر إلى إحدى دول الغرب ومعه سبع طائرات عملاقة ومائتا طن من المواد الغذائية والكماليات وغيرها ومن الخدم وغيرهم الذين ینفق عليهم ما يكفي لإطعام مدينة من المدن الإسلامية التي يتضور أهلها جوعاً، وأحدهم ینفق على بعض وسائل الإعلام ما يكفي لإطعام الشعب المؤمن الذي تسلط عليه بإراقة الدماء والذي يتضور جوعاً، كل هذا في سبيل أن تغطي وجهه الأسود وفمه الذي يقطر من دماء المؤمنين ليبقى متسلطاً على المسلمين ولو ليوم آخر ينهب فيه الأموال ويأكل فيه الكثير من الطعام لا أشبع الله بطنه.

سعی و تلاش شما صرفاً در حد اطعام بعضی از فقرا نباشد، بلکه بر همه ما واجب است کاری انجام دهیم تا فقر از تمام مسلمانان برداشته شود، زیرا بیشتر مسلمانان در فقر به سر می‌برند، در حالی که سرزمین‌های اسلامی از نظر داشتن ثروت‌های زمین مانند معادن، کشاورزی و نفت، غنی هستند. اگر به درستی و طبق قوانین اسلام این منابع برای مسلمانان خرج شود، امروزه مسلمانان از ثروتمندترین مردم جهان خواهند بود. ولی متأسفانه امروزه طاغوتیان بر سرزمین اسلام مسلط شده‌اند؛ آنانی که هیچ دل‌مشغولی‌ای جز چپاول ثروت‌ها، ساختن قصرها، فسق و فجور و می‌گساری ندارند. اگر یکی از طاغوتیان قصد سفر به یکی از کشورهای غربی را داشته باشد، هفت هواپیمای بزرگ که حامل صدها تن مواد غذایی، وسایل راحتی و تجملاتی و غیر آن به اضافه مستخدمین، او را همراهی می‌کنند، به طوری که برای اطعام شهری از شهرهای اسلامی که اهالی آن در گرسنگی به سر می‌برند، کافی است. مقدار هزینه‌ای که یکی از این‌ها در تبلیغاتش خرج می‌کند به حدی است که می‌توان با آن یک ملت گرسنه مسلمان را که با ریختن خون‌ها به آن مسلط شده‌اند، از گرسنگی نجات داد. تمامی این اعمال برای آن است که روی سیاهش و دهانی که از آن، خون مسلمانان می‌چکد را مخفی کند تا بر مسلمانان حاکم بماند، حتی اگر برای یک روز بیشتر باشد؛ در آن روز تا جایی که می‌تواند چپاول می‌کند و از انواع خوردنی‌ها می‌خورد؛ خداوند شکمش را سیر نکند!

أَيُّهَا الْأَحِبَّةُ إِنَّ فِي الصِّيَامِ تَدَبُّراً وَتَفَكُّراً فِي أَحْوَالِ الْمُسْلِمِينَ. وَفِي الصِّيَامِ جِهَادٌ لِلنَّفْسِ وَلِلشَّيْطَانِ وَلِلهَوَى وَلِزُخْرَفِ الدُّنْيَا، وَفِي الصِّيَامِ حُبٌّ فِي اللَّهِ وَبِغْضٌ فِي اللَّهِ، وَفِي قَلْبِ الصَّائِمِ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَشِدَّةٌ وَغِلْظَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ، فَاحْذَرُوا أَنْ يَكُونَ صِيَامُكُمْ جَوْعاً وَعَطْشاً.

عزیزان! در روزه، حکمت تدبیر و تفکر در احوال مسلمین است. در روزه، جهاد با نفس، شیطان، هوی و هوس و زینت دنیاست. در روزه، دوستی در راه خدا و دشمنی در راه خدا، وجود دارد. در قلب مؤمن، رحمت برای مؤمنین و شدت و غلظت بر کافرین و منافقین وجود دارد. از اینکه بهره روزه شما صرفاً گرسنگی و تشنگی باشد، پرهیز کنید.

روي عن رسول الله : (ما أقل الصوم وما أكثر الجوع) [95].

از پیامبر خدا (ص) روایت شده است که فرمود: (چه کم هستند روزه‌داران و چه بسیارند گرسنگان). (1)

وقال أمير المؤمنين صلوات الله عليه: (كم من صائم ليس له من صيامه إلا الظم، وكم من قائم ليس له من قيامه إلا العناء، حبذا نوم الأكياس وإفطارهم).
[96].

امیر المؤمنین (ع) فرمود: (چه بسیار روزه‌دارانی که از روزه نصیبی جز گرسنگی ندارند و چه بسیار قیام‌کنندگانی (نماز) که نصیبی جز خستگی ندارند. خواب و افطار دانایان، چه نیکوست).
(2)

وروي أنّ رسول الله قال لجابر بن عبد الله الأنصاري: (يا جابر هذا شهر رمضان من صام نهاره وقام ورداً من ليله وعف بطنه وفرجه وكف لسانه خرج من ذنوبه كخروجه من الشهر. قال جابر ما أحسن هذا الحديث، فقال رسول الله: يا جابر، وما أشد هذه الشروط) ([97]).

روایت شده است که پیامبر (ص) به جابر بن عبدالله انصاری فرمود: (ای جابر، این ماه رمضان است. هر کس روزش را روزه بگیرد و شبش را عبادت کند و شکم و فرج و زبانش را حفظ کند، با خارج شدن از این ماه، از گناهانش خارج می‌شود). جابر گفت: این سخن چقدر نیکوست. پیامبر (ص) فرمود: ای جابر و چه سخت است شرایط آن! (3).

ولعل أهم العبادات المقترنة بشهر الصيام هي قراءة القرآن، فاعملوا على تدبر القرآن ودرس القرآن لتعيشوا حياة السعداء وتموتوا موت الشهداء، فعن رسول الله: (سيأتي على الناس زمان لا يبقى من القرآن إلا رسمه) ([98]).

از مهم‌ترین عبادت‌های این ماه، تلاوت قرآن، تفکر و عمل به آن و تدریس قرآن است تا به شیوه سعادتمندان زندگی کنید و به روش شهدا بمیرید. رسول خدا (ص) فرمود: (زمانی بر امت می‌آید که از قرآن چیزی جز خط آن باقی نمی‌ماند). (4).

وما أكثر نسخ القرآن اليوم، وما أكثر من يقرأ القرآن والحمد لله، ولكن هل نتدبر القرآن؟ هل نتخلق بأخلاق القرآن؟ هل نتفكر بآياته؟ هل نحن عباد الله؟ هل نحن كافرون بالطاغوت كما أمرنا في القرآن؟ هل نحن موقنون؟

امروزه چه بسیار قرآن‌هایی که به چاپ رسیده‌اند و الحمد لله، چه بسیارند قاریانی که قرآن می‌خوانند، ولی آیا در قرآن تدبیر می‌کنیم؟ آیا خود را به اخلاق قرآنی آراسته نموده‌ایم؟ آیا به آیات آن می‌اندیشیم؟ آیا همان‌طور که قرآن به ما فرمان داده است، ما از کافران به طاغوت هستیم؟ آیا ما از یقین‌داران هستیم؟

قال تعالى: (وَلَوْ أَنَّ فُرْأَنَا سَيْرَتَ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُتِّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لَلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعاً) [99].

خداوند متعال می‌فرماید: (و اگر با قرآن کوه‌ها به جنبش درآیند یا زمین پارمپاره شود یا مردگان به سخن درآیند (باز ایمان نمی‌آوردند)، بلکه همه کارها از آن خداست)؛ (1).

سبحان الله، كل هذا في القرآن ونحن غافلون عن القرآن!! فإننا لله وإنا إليه راجعون، وهل نظن إننا تدبرنا القرآن ونحن نجزع لأقل نازلة تنزل بنا؟ ففي القرآن دروس لا تحصى في الصبر والتوكل على الله في سورة الشعراء:

(فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ) [100]. هل تدبرنا معنى هذه الآيات؟؟

سبحان الله! تمام اینها در قرآن است و ما از آن غافلیم!! همه از خداییم و به‌سوی او باز می‌گردیم. شاید پیش خود گمان برده‌ایم که در قرآن تفکر و تدبر کرده‌ایم ولی با کمترین ناراحتی، سخت پریشان می‌شویم! در حالی که در قرآن و در سوره شعراء، حکایت‌های بی‌شماری در صبر و توکل بر خداوند آمده است:

(چون آن دو گروه یکدیگر را دیدند، یاران موسی گفتند: گرفتار آمدیم * گفت: چنین نیست! یقیناً پروردگارم با من است، به‌زودی مرا هدایت خواهد کرد)؛ (2). آیا در معنی این آیه اندیشیده‌ایم؟

أصحاب موسى (ع) يؤكدون أنهم واقعون بيد فرعون وجنوده، وموسى (ع) يؤكد أن الله سيهديه وينجيه من فرعون وجنوده:

(كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ).

اصحاب موسی (ع) تأکید می‌کنند که به دست فرعون و سربازانش خواهند افتاد، در حالی که موسی (ع) تأکید می‌کند که خداوند او را هدایت می‌کند و از فرعون و سربازانش رهایی می‌بخشد:

(قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ).

هل استعملت هذه الآية سلاحاً تهزم به عدوك كما فعل موسى (ع)؟!!

آیا شما هم همانند موسی (ع) از این آیه به عنوان سلاحی برای پیروزی بر دشمنانتان استفاده کرده‌اید؟

[94] - یس: 47.

1- یس: 47

[95] - انظر: بحار الأنوار: ج 93 ص 293.

1- بحار الانوار: ج 93، ص 293

[96] - نهج البلاغة بشرح محمد عبده: ج 4 ص 35.

2- نهج البلاغة به شرح محمد عبده: ج 4، ص 35

[97] - الكافي: ج 4 ص 87، تهذيب الأحكام: ج 4 ص 196.

3- کافی: ج 4، ص 87؛ تهذيب الاحكام: ج 4، ص 196

[98] - الكافي: ج 8 ص 308، ثواب الأعمال: ص 253.

4- کافی: ج 8، ص 308؛ ثواب الاعمال: ص 253

[99] - الرعد: 31.

1- رعد: 31

[100] - الشعراء: 61-62.

2- شعراء: 61-62